ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อย

เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อย ว่าด้วยการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อย โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อย และนายอำเภอเด่นชัย จึงได้ตราข้อบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อย เรื่อง การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อย นับตั้งแต่วันถัดจากวันปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อยแล้วสิบห้าวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ระเบียบ กฎ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระ หรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น ๆ และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชน

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่ หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานหรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

"สถานประกอบการ" หมายความว่า อาคาร สถานที่ ซึ่งใช้ในการประกอบกิจการค้า การพาณิชย์ หรือกิจการอื่นใด อันมีลักษณะเป็นการหากำไร แต่ไม่รวมถึงโรงงานอุตสาหกรรม

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อย หรือผู้ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อยมอบหมาย

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ข้าราชการ หรือพนักงานส่วนตำบล และลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมอบหมาย

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรืออาคารสถานที่ใด ๆ ต้องรักษาบริเวณอาคารสถานที่ในความครอบครองของตน ไม่ให้มีมูลฝอย สิ่งปฏิกูล หรือมีการถ่ายเท หรือทิ้งมูลฝอย สิ่งปฏิกูลที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยภายในอาคารหรือสถานที่นั้นอย่างเพียงพอและถูกสุขลักษณะ

ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท คุ้ยเขี่ย ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยนอกที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ จัดให้มีขึ้น เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ หรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ห้ามมิให้ผู้ใดขุดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย หรือนำสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไปฝังหรือถมในสถานที่ใด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ที่รองรับสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยต้องเป็นภาชนะปิดมิดชิด ไม่รั่ว ไม่ซึม ไม่มีกลิ่นเหม็นรั่วออกมาข้างนอก และที่รองรับมูลฝอยต้องไม่รั่ว มีฝาปิดมิดชิดกันแมลงและสัตว์ได้ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นชอบ

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาด และการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่ง ข้อบังคับ หรือประกาศ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเก็บ แยก ขน ทิ้ง รวบรวม และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยของอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

(๒) กำหนดจำนวนรูปแบบและสุขลักษณะของที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

(๓) กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะตามสภาพหรือลักษณะการใช้อาคารหรือสถานที่นั้น ๆ

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใด ขน นำพา หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลไปในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ในภาชนะหรือที่เก็บมิดชิดไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมีกลิ่นรั่วซึมออกมาภายนอก และต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ความในวรรคหนึ่งไม่ให้ใช้บังคับแก่ยานพาหนะทางบกและทางน้ำ ซึ่งได้จัดห้องสุขาที่ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูล ในที่หรือทางสาธารณะหรือสาธารณะอื่นใด เป็นต้นว่า ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ ฯลฯ หรือในที่ของเอกชน เว้นแต่ในที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข อนุญาตไว้ให้โดยเฉพาะ

ผู้ใดฝ่าฝืนความตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และในการนี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้ฝ่าฝืนดำเนินการจัดเก็บ ขนสิ่งปฏิกูล และมูลฝอย จากสถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ไปทิ้งในที่ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้โดยเฉพาะก็ได้

เพื่อให้การเป็นไปโดยเรียบร้อยตามวรรคสอง หากผู้ฝ่าฝืนไม่ยอมปฏิบัติหรือไม่สามารถปฏิบัติได้ตามคำสั่งในวรรคสอง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจให้บุคคลอื่นเป็นผู้ดำเนินการแทนผู้ฝ่าฝืนโดยผู้ฝ่าฝืนต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการนั้น

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย โดยวิธีการอันอาจทำให้เกิดมลภาวะเป็นพิษ เช่น ควัน กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีการที่ถูกสุขลักษณะ หรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดคุ้ยเขี่ย ขุด ขน มูลฝอยในที่รองรับมูลฝอย รถ หรือเรือเก็บขนมูลฝอย หรือสถานที่เทมูลฝอยใด ๆ เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๔ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า อาคารหรือสถานที่ใด บริเวณใดควรทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ไปทำการกำจัดให้ถูกสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะแจ้งเป็นหนังสือไปยังเจ้าของผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันหรือ เมื่อได้ทำการปิดประกาศไว้ ณ ที่เปิดเผย โดยกำหนดบริเวณที่ต้องทำการขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันประกาศแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ หรือบริเวณใด ๆ จะต้องให้องค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเท่านั้น เก็บ ขนสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยจากอาคารสถานที่หรือบริเวณนั้น ๆ โดยเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้นต้องเสียค่าธรรมเนียมตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในเขตพื้นที่ตำบลไทรย้อย ให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อยมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ ท้ายข้อบัญญัตินี้

เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกประกาศยกเว้นการเรียกเก็บค่าธรรมเนียม สำหรับการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยสำหรับอาคารบ้านเรือน สถานที่ราชการ ศาสนสถาน และสถานที่เอกชนที่ดำเนินการเพื่อสาธารณประโยชน์ฯ เป็นต้น

ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการ รับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

บทบัญญัติตามข้อ ๑๕ และตามวรรคหนึ่งข้อ ๑๖ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินกิจการโรงงานที่มีของเสียอันตรายและผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินกิจการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

นอกจากนี้ การเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน รวมทั้งอัตราค่าธรรมเนียมในการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ ให้เป็นไปตามระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๗ ผู้ใดประสงค์จะขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมทั้งยื่นหลักฐานตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตดำเนินกิจการตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๘ ใบอนุญาตมี ๒ ประเภท ดังนี้

(๑) ใบอนุญาตทำการ เก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

(๒) ใบอนุญาตรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

ข้อ ๑๙ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอใบอนุญาต ให้ตรวจความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้ว และเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อยกำหนด

ถ้าปรากฏคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องและความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมดและแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันรับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๐ ในการออกใบอนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะไว้ในใบอนุญาต ให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปนอกจากที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ข้อ ๒๑ ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

หากผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์จะทำการแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้แจ้งและยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อยกำหนดโดยเร็ว

ข้อ ๒๒ ในการให้บริการตามใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาตต้องทำสัญญาเป็นหนังสือสัญญากับผู้รับบริการทุกราย โดยสัญญาดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุถึงอัตราค่าบริการ ระยะเวลาในการให้บริการและความรับผิดชอบกรณีผิดสัญญา โดยต้องร่างสัญญาให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบก่อนภายในกำหนดสามสิบวันก่อนวันเริ่มดำเนินการให้บริการ

ทั้งนี้ อัตราค่าบริการต้องไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าบริการท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) รักษาคุณสมบัติตามเงื่อนไขหรือข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๗ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการตามใบอนุญาต

(๒) ปฏิบัติตามรายละเอียดที่ได้ยื่นไว้ตามใบอนุญาต

(๓) ปฏิบัติการอื่นใดอันเกี่ยวด้วยสุขลักษณะ ความปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อย และพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๔ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้

ข้อ ๒๕ ใบอนุญาตมีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้บังคับได้เพียงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อยเท่านั้น

หากใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแจ้งแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเร็ว

ข้อ ๒๖ กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญผู้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดบกพร่องในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๗ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาต ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอเลิกดำเนินกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยเร็ว

ข้อ ๒๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้โดยง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดระยะเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๙ กรณีปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักการใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่คราวหนึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๐ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาตและการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น

ข้อ ๓๑ การแจ้งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาต ผู้รับใบอนุญาต ผู้ดำเนินการหรือผู้ใดทราบ ในกรณีที่ไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือให้ส่งหนังสือการแจ้งหรือคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้ที่ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือดังกล่าวแล้วตั้งแต่เวลาที่หนังสือไปถึงหรือวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีคำสั่งในเรื่องเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตหรือการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือสั่งพักใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตหรือคำสั่งอื่น ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัตินี้ ถ้าผู้ที่ได้รับคำสั่งดังกล่าวไม่พอใจให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งนั้น

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่ง เว้นแต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะมีคำสั่งให้ทุเลาการบังคับ

การพิจารณาอุทธรณ์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ในกรณีมีความจำเป็นไม่อาจพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าวได้ ให้ขยายระยะเวลาการพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งเป็นอย่างใดแล้ว หากผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนให้ยื่นอุทธรณ์เป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดต่อไป คำสั่งผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

ข้อ ๓๓ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๔ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อยรักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งใด ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

เน้ย สมบูรณ์เถกิง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อย

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลไทรย้อย
เรื่อง การเก็บ ขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๗

ลำดับ	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)	หมายเหตุ
๑	อัตราค่า เก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามข้อ ๑๕		
	๑.๑ ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือนสำหรับอาคารหรือบ้านเรือน		
	-วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ	๓๐	
	-วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร จ่ายครั้งเดียวปีละ	๓๓๐	
	-วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ค่าเก็บและขนทุก ๆ ๒๐ ลิตรหรือเศษของแต่ละ ๒๐ ลิตร อีกเดือนละ	๓๐	
	๑.๒ ค่าเก็บและขนมูลฝอยเป็นครั้งคราว		
	-ครั้งหนึ่ง ๆ ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	๓๐	
	-ครั้งหนึ่ง ๆ เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขน ส่วนที่เกินทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๓๐	
	๑.๓ ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ		
	-เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ	๒๕๐	
	-เศษไม่ถึงครึ่งของลูกบาศก์เมตรต่อไป เศษลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐	
	-เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร	๒๕๐	
๒	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตตามข้อ ๑๘		
	๒.๑ ใบอนุญาต ใบอนุญาตทำการ เก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ตามข้อ ๑๘ (๑) ฉบับละ	๓,๐๐๐	
	๒.๒ ใบอนุญาตรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจหรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ข้อ ๑๘ (๒) ฉบับละ	๓,๐๐๐	